

HUIS IN DE KIJKER

Moerkensheide, een Hopperverblijf waar het zalgig vertoeven is

Tussen de Schelde en de Leie, in de provincie Oost-Vlaanderen, ligt De Pinte, een dorp gelegen net onder Gent. De naam De Pinte was oorspronkelijk een gehucht van Nazareth dat genoemd werd naar de herberg Het Pijntken en later omgevormd werd tot café De Pinte. Gastvrijheid zit dus in het DNA van de Pinte, net als bij Moerkensheide. Het jeugdverblijf biedt maar liefst vier accommodaties: het Hoofdgebouw, de Blokhut, het Vossenhol en een trekkershut, goed voor een totale binnencapaciteit van 144 personen. Worden er tenten bij geplaatst, dan verhoogt die capaciteit nog eens met 30 personen. Kleine, middelgrote en grote groepen vinden er hun ding, want alle entiteiten kunnen gecombineerd worden. De gebouwen dragen

het jeugdlabel C, behalve de Blokhut die erkend is als type A. Groepen kunnen kiezen uit de formule zelfkook of volpension, waardoor er voor ieder wat wils is!

VAN KAMPEERTERREIN TOT JEUGDVERBLIJF MET KAMPEERTERREIN

“Moerkensheide werd door Scouts en Gidsen Vlaanderen aangekocht in de jaren ‘60 en als kampeerterrein vooral verhuurd aan scoutsgroepen uit Oost-Vlaanderen. De uitbating gebeurde louter door vrijwilligers. De eerste beroepskracht is er pas gekomen in 1982, toen het hoofdgebouw werd opgericht”, vertelt Piet Termont, sinds 1991 resident van Moerkensheide.

NOG STEEDS EEN VASTE WAARDE VOOR SCOUTSGROEPEN

“In 2018 hadden we ongeveer 16 000 overnachtingen”, weet Piet. “3 200 overnachtingen werden gerealiseerd in de midweken en 12 800 overnachtingen in weekends en vakantieperiodes. In de

MOERKENSHEIDE - HOPPER
JEUGDVERBLIJF PRAKTISCH

Adres: Beekstuk 10, 9840 De Pinte
Totale oppervlakte: 50 000 m²
Capaciteit: 174 personen
Website: www.moerkensheide.be

midweken bereiken we vooral scholen, in de weekends jeugdgroepen, waarvan de helft zeker scoutsgroepen zijn.”

Hoe dit komt? “Er zijn verschillende redenen”, vertelt Piet. “De toekomstige leiders volgen hier hun animatorcursus en leren het gebouw kennen. Zo worden ze geprikkeld om met hun eigen groepen te komen. Dat we extra inspanningen doen voor scoutsgroepen, helpt natuurlijk ook. De maand juli wordt expliciet voor scoutsgroepen vrijgehouden en het ganse jaar kunnen ze verblijven aan een extra voordelig tarief.”

BEROEPSKRACHTEN EN VRIJWILLIGERS

“In Moerkensheide werken één voltijdse en drie halftijdse beroepskrachten. Daarnaast telt het jeugdverblijf nog tientallen vrijwilligers die doorstroomden uit de regionale structuren van Scouts en Gidsen Vlaanderen”, vertelt Piet trots.

“Vrijwilligers die in het kernbestuur zitten (dit zijn er een vijftal, nvdr.), waken over de eigenheid van het jeugdverblijf. Zij zorgen ervoor dat bijvoorbeeld infrastructuurwerken en aanbod altijd ten dienste staan van de scouts. De andere vrijwilligers komen dan weer als weekendresident. Zij ontvangen op vrijdag de groepen en ondersteunen ze tot het einde van het verblijf op zondag.”

“Op jaarbasis wordt de helft van de weekends ingevuld door vrijwilligers. De andere helft doen wij als beroepskrachten. Graag zouden we de inzet van de vrijwilligers verhogen, zoals bij sommige andere Hopperverblijven, maar tot op vandaag lukt dit niet.”

Werken met vrijwilligers vergt ook energie, is Piet eerlijk. “Veel weekendresidenten stoppen als hun kinderen zes jaar worden. Dan staan de weekends vooral in het teken van de vrijetijdsactiviteiten van de kinderen. Hierdoor is het werven en opleiden van vrijwilligers een voortdurend aandachtspunt. En daar stopt het niet. Elk weekend is er ook een overdracht nodig, een overlegmoment met de vrijwilliger waar een laatste stand van zaken wordt gegeven. Maar je hoort me niet klagen, want werken met vrijwilligers is een echte meerwaarde”, besluit Piet.

NIEUWE BUREN

“De voorbije jaren werden rondom ons domein 250 nieuwbouwwoningen gebouwd”, vertelt Piet. “Hierdoor is ons jeugdverblijf zijn landelijke karakter verloren en moeten groepen zich aanpassen. Het aantal bos- en plattelandsklassen is gedaald en groepen moeten de volumeknop wat terugdraaien”, weet Piet. Toch zijn er ook voordelen. “Er is een mooi fietspad gekomen, we kunnen aansluiten op de nieuwe riolering en het water wordt gebufferd waardoor het bos sindsdien in de winter minder drassig is. Verder wordt ons bos ook meer gebruikt door mensen van De Pinte, om van de natuur te genieten, wat rond te hangen of als doorsteek naar het nieuwe sportcomplex. We vinden dat positief.”

Het nieuwe sportcomplex is ook een meerwaarde voor het jeugdverblijf. “De vraag van sportverenigingen om hier te overnachten is gestegen. Dit is vooral positief voor de periodes die minder vlot verhuren zoals eind augustus. Voor de andere periodes hangt het er wat van af. Een aanvraag past niet altijd in de verhuurkalender”, is Piet realistisch.

ENKELE TROEVEN

“De Pinte ligt op ongeveer tien kilometer van Gent en is vlot bereikbaar met de trein en de bus. Dat is interessant voor bijvoorbeeld groepen uit Nederland of scholen van over Antwerpen.” Maar het moet niet altijd met het openbaar vervoer zijn, zegt Piet. “Wie graag fietst, kan ook gebruik maken van de recente zachte verbindingen. Zo zijn het Parkbos en Gent, dankzij de nieuwe fietspaden en fietsersbruggen, veel veiliger te bereiken.”

“Onze grootste troef is het bos”, weet Piet. “Daarin kan uiteraard vrij gespeeld worden, maar voor wie iets meer wil, hebben we nog extra aanbod. Zo staan er enkele toestellen die dienen voor een teambuildingsactiviteit en recent werd aan ons aanbod nog een oriëntatieparcours toegevoegd. Deze activiteiten worden gratis aangeboden. Wie het nog avontuurlijker wil, kan daarenboven op aanvraag en tegen betaling een externe organisatie vragen voor begeleiding op een hoogteparcours.”

UITDAGINGEN

“De grootste uitdagingen liggen op het vlak van infrastructuur, zoals het aansluiten van de blokhut op de riolering en het verhogen van de energie-efficiëntie. Dit is hier niet zo evident, zeker als je dit moet doen binnen een beperkt budget. Maar uitdagingen gaan we met plezier aan. Zo hebben we al plannen tot 2025”, lacht Piet.

JEUGDTOERISME BINNEN EN BUITEN DE UREN

Dat het vuur nog brandt bij Piet, blijkt duidelijk uit zijn verschillende vrijwillige engagementen. “Sinds de start van CJT Ondersteuning engageer ik me voor de beheersgroep ondersteuning. Dat is een groep vrijwilligers die helpen bij het opstellen van HuisWerk, het kiezen van thema's voor vormingen e.d. Dat doe ik ondertussen 14 jaar, waarvan 10 jaar als voorzitter. Mijn laatste jaar trouwens, want dit jaar verloopt mijn mandaat en geef ik de fakkel door. Concreet betekent dit dat ik deel blijf uitmaken van de beheersgroep, maar de raad van bestuur van CJT niet meer opvolg.”

Of hij dat spijtig vindt? “Ik vind het fijn om mijn blik op het jeugdtoerisme te verruimen en hiervoor heb je vooral contacten nodig met andere uitbaters. Door het wegvallen van de raad van bestuur, verlies je dus enkele contacten, maar dat werd ondertussen gecompenseerd. Ik engageer me namelijk sinds kort voor de adviesgroep vertegenwoordigingswerk van CJT”, vertelt Piet enthousiast.